

Co to jest życie!

Pewnego dnia kiedy różnobarwne ptaszki leśne naśpiewały się aż do zenitu, usiadłszy na gałęziach, milczenie przerwała uczona zięba i zapytała podniesionym głosem:

„Powiedźcie mi, co to jest życie?”

Nie namyślając się ani chwili odpowiedział skowronek: „Życie to śpiew!”

„Nie – zauważył kret aksamitny, który co dopiero czarny nosek wysunął z ziemi – Życie to walka w ciemności!”

„Ja sądzę, że życie to rozwój – szepnęła rozkwitająca róża do motylka, który właśnie krąży nad nią.

Motylek ucałował różę i rzekł: „Życie nie jest niczym innym tylko radością”.

W następnej chwili dał się słyszeć głos kruka, który zakrakał: „Życie jest tylko smutkiem!”

Jakaś melancholijna muszka zabrzęczała: „Życie jest to tylko krótkie lato!”

„Ach, ono jest pracą i trudem” – westchnęła mrówka wlokąc żdźbło słomy.

Ale pliszka zatrzepotawszy skrzydełkami zawołała: „Życie to żart!”

Wtem zaczął padać deszcz, a kropelki jego mówiły: „Życie to dolina łez!”

Zaczął mrok zapadać i mały wróbelek odezwał się: „Wszyscy razem nic nie wiecie. Idźmy lepiej spać!”

Ale wietrzyk wieczorny zaszumił wśród drzew, szepnął: „Życie to tylko sen!”

Potem wszystko ucichło i wszystko śniło. A kiedy poranek zaświtał, wietrzyk dziwnie zaczął świstać wołając: „Ach! życie jest właśnie wieczną tajemnicą!” Coraz jaśniej robiło się na świecie, słońce wstało i złociło wszystko promieniami swymi, cała zaś przyroda zdała się mówić: „Życie to dopiero początek!”

R-
„Straż”